

PŘEDNÁŠKA 20.3.2020 - NAHRÁNA NA VIDEO

3. FUNKCE VÍCE PROMĚNNÝCH

3.1. Normovaný lineární prostor konečné dimenze. Buď V vektorový prostor dimenze $m \in \mathbb{N}$ nad tělesem \mathbb{R} .

Definice 3.1. Zobrazení $\|\cdot\| : V \rightarrow \mathbb{R}$ je *norma* na V , jestliže

- (1) $\|v\| \geq 0$ pro všechna $v \in V$ a $\|v\| = 0 \iff v = o$;
- (2) $\|\lambda v\| = |\lambda| \|v\|$ pro všechna $\lambda \in \mathbb{R}$ a $v \in V$;
- (3) $\|u + v\| \leq \|u\| + \|v\|$ pro všechna $u, v \in V$.

Uspořádáná dvojice $(V, \|\cdot\|)$ se pak nazývá normovaným lineárním prostorem dimenze m .

Příklady:

- (1) $(\mathbb{R}, |\cdot|)$.
- (2) na \mathbb{R}^m jsou normy ($u = (u_1, \dots, u_m)$):

$$\|u\| = \sqrt{\sum_{j=1}^m u_j^2}, \quad \|u\|_s = \sum_{j=1}^m |u_j|, \quad \|u\|_m = \max_{1 \leq j \leq m} |u_j|.$$

Tvrzení 3.1. Pro reálná čísla $a_1, \dots, a_n, b_1, \dots, b_n$ ($n \in \mathbb{N}$) platí:

- (a) $\sqrt{\sum_{i=1}^n a_i^2} \leq \sum_{i=1}^n |a_i|$;
- (b) $|\sum_{i=1}^n a_i b_i| \leq \sqrt{\sum_{i=1}^n a_i^2} \sqrt{\sum_{i=1}^n b_i^2}$ (Schwartzova nerovnost);
- (c) $\sqrt{\sum_{i=1}^n (a_i + b_i)^2} \leq \sqrt{\sum_{i=1}^n a_i^2} + \sqrt{\sum_{i=1}^n b_i^2}$ (trojúhelníková nerovnost);
- (d) $\left| \sqrt{\sum_{i=1}^n a_i^2} - \sqrt{\sum_{i=1}^n b_i^2} \right| \leq \sqrt{\sum_{i=1}^n (a_i - b_i)^2}$.

Důkaz. (a) Nerovnost je snadno vidět po umocnění na druhou.

(b) Umocníme-li dokazovanou nerovnost na druhou a odečteme na obou stranách $\sum_{i=1}^n a_i^2 b_i^2$, dostaneme

$$2 \sum_{i < j} a_i b_i a_j b_j \leq \sum_{i < j} (a_i^2 b_j^2 + a_j^2 b_i^2).$$

Tato nerovnost snadno plyne z nerovnosti $(a_i b_i - a_j b_j)^2 \geq 0$.

(c) Opět umocníme na druhou a využijeme nerovnost (b).

(d) Použijeme nerovnost (c) pro $a_i - b_i, b_i$, resp. pro $b_i - a_i, a_i$, na místo a_i, b_i . \square

Důsledek: $\|\cdot\|$ je norma na \mathbb{R}^m .

Definice 3.2. Posloupnost (v_n) vektorů z V konverguje k vektoru $v \in V$ (píšeme $\lim_{n \rightarrow \infty} v_n = v$ nebo $v_n \rightarrow v$, $n \rightarrow \infty$), jestliže $\|v_n - v\| \rightarrow 0$, $n \rightarrow \infty$.

Tvrzení 3.2. V normovaném lineárním prostoru má každá posloupnost nejvyšší jednu limitu.

Důkaz. Nechť $v_n \rightarrow v$ a $v_n \rightarrow w$. Pak pro každé $\varepsilon > 0$ existuje n_0 takové, že pro všechna $n \geq n_0$ je $\|v_n - v\| < \varepsilon$ a $\|v_n - w\| < \varepsilon$, a tedy

$$\|v - w\| = \|v - v_n + v_n - w\| \leq \|v - v_n\| + \|v_n - w\| < 2\varepsilon.$$

Protože ε může být libovolně malé, musí platit $\|v - w\| = 0$, a tedy $v = w$. \square

Tvrzení 3.3. Pro vektory $v_n, v \in V$ platí: $v_n \rightarrow v \implies \|v_n\| \rightarrow \|v\|$.

Důkaz. Tvrzení plyne z nerovnosti

$$\|\|v_n\| - \|v\|\| \leq \|v_n - v\|,$$

jež je důsledkem trojúhelníkové nerovnosti pro normu. \square

Definice 3.3. Množina $A \subseteq V$ je omezená, jestliže je množina $\{\|v\| : v \in A\} \subseteq \mathbb{R}$ omezená.

Důsledek 3.4. Každá konvergentní posloupnost vektorů je omezená.

Důkaz. Plyne snadno z předchozího tvrzení. \square

Tvrzení 3.5. Nechť $u_n \rightarrow u$, $v_n \rightarrow v$, $u_n, u, v_n, v \in V$, a nechť $\lambda_n \rightarrow \lambda$, $\lambda_n, \lambda \in \mathbb{R}$. Pak

- (1) $u_n + v_n \rightarrow u + v$,
- (2) $\lambda_n v_n \rightarrow \lambda v$, $n \rightarrow \infty$.

Důkaz. (1) Plyne snadno z trojúhelníkové nerovnosti:

$$\|(u_n + v_n) - (u + v)\| \leq \|u_n - u\| + \|v_n - v\| \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty.$$

(2) Použijeme nerovnosti

$$\|\lambda_n v_n - \lambda v\| \leq \|\lambda_n v_n - \lambda_n v\| + \|\lambda_n v - \lambda v\| = |\lambda_n| \|v_n - v\| + |\lambda_n - \lambda| \|v\|$$

a toho, že posloupnost $(|\lambda_n|)$ je omezená, takže pravá strana konverguje k nule. \square

Věta 3.6. Bud' $\{e_1, \dots, e_m\}$ libovolná pevně zvolená báze vektorového prostoru V . Pak pro vektory $v_n, v \in V$ se souřadnicemi $v_n = \xi_1^n e_1 + \dots + \xi_m^n e_m$, $v = \xi_1 e_1 + \dots + \xi_m e_m$, platí

$$v_n \rightarrow v \iff \xi_j^n \rightarrow \xi_j, \quad n \rightarrow \infty, \forall j \leq m.$$

Důkaz. Implikace \Leftarrow snadno plyne z předchozího tvrzení. Ukážeme implikaci \Rightarrow . Nechť tedy $v_n \rightarrow v$ a předpokládejme (bez újmy na obecnosti), že $v = 0$. Ukážeme, že $\lim_{n \rightarrow \infty} \xi_j^n = 0$, $j = 1, \dots, m$. Budeme postupovat sporem, nechť tedy pro spor existuje index $i \leq m$ takový, že $\xi_i^n \not\rightarrow 0$.

(i) Předpokládejme nejprve, že posloupnosti (ξ_j^n) jsou omezené pro všechna $j \leq m$. Pak podle Bolzano-Weierstrassovy věty existuje vybraná podposloupnost z posloupnosti (ξ_i^n) konvergující k nenulovému číslu $\tilde{\xi}_i$. Postupným vybíráním dalších podposloupností nakonec vybereme podposloupnost (n_k) takovou, že $\xi_j^{n_k} \rightarrow \tilde{\xi}_j$ pro nějaká $\tilde{\xi}_j$, $j = 1, \dots, m$, a tedy $v_{n_k} \rightarrow \sum_{j=1}^m \tilde{\xi}_j e_j$ podle obrácené implikace věty. Limitní vektor je ovšem nenulový, neboť má nenulovou itou souřadnici, což je spor s předpokladem.

(ii) Nyní ukážeme omezenost posloupností souřadnic, čímž bude důkaz ukončen. Nechť pro spor (ξ_i^n) není omezená pro některé $i \leq m$. Posloupnost

$$\sigma_n := \max\{1, |\xi_1^n|, \dots, |\xi_m^n|\} \geq 1$$

je tedy neomezená a vektory $w_n := \frac{v_n}{\sigma_n}$ splňují $\|w_n\| \leq \|v_n\|$, tedy $w_n \rightarrow 0$. Souřadnice η_j^n vektorů $w_n = \eta_1^n e_1 + \dots + \eta_m^n e_m$ jsou z definice omezené jednotkou v absolutní hodnotě, takže podle části (i) důkazu splňují $\eta_j^n \rightarrow 0$ pro všechna $j \leq n$. Zároveň ale je z definice σ_n zřejmé, že pro nějaký index j existuje vybraná podposloupnost (n_k) tak, že $|\eta_j^{n_k}| = 1$ pro všechna k , což je spor. \square

Důsledek: Konvergence v normovaném lineárním prostoru konečné dimenze nezávisí na volbě normy.

3.2. Limita a spojitost funkce více proměnných. Bud' $D \subseteq \mathbb{R}^m$ a $f : D \rightarrow \mathbb{R}^n$ zobrazení.

Definice 3.4. Je-li $a \in \mathbb{R}^m$ a $\varepsilon > 0$, nazýváme množinu $U_\varepsilon(a) = \{x \in \mathbb{R}^m : \|x - a\| < \varepsilon\}$ ε -okolím bodu a , a množinu $P_\varepsilon(a) = \{x \in \mathbb{R}^m : 0 < \|x - a\| < \varepsilon\}$ prstencovým ε -okolím bodu a . Nechť definiční obor D zobrazení f obsahuje nějaké prstencové okolí bodu a . Řekneme, že $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = b \in \mathbb{R}^n$, jestliže

$$(\forall \varepsilon > 0)(\exists \delta > 0)(\forall x \in D) : 0 < \|x - a\| < \delta \implies \|f(x) - b\| < \varepsilon.$$

Řekneme, že zobrazení f je spojité v bodě $a \in D$, jestliže $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = f(a)$.

Pozn.: Zobrazení f můžeme psát "po souřadnicích" ve tvaru

$$f(x) = (f^1(x), \dots, f^n(x)),$$

kde f^1, \dots, f^n jsou funkce z D do \mathbb{R} . Zřejmě pro $a \in \mathbb{R}^m$ a $b = (b_1, \dots, b_n) \in \mathbb{R}^n$ platí

$$\lim_{x \rightarrow a} f(x) = b \iff \lim_{x \rightarrow a} f^i(x) = b_i \quad \forall i \leq n.$$

Příklad:

- (1) Funkce dvou proměnných je dána vztahem $f(x, y) = \frac{xy}{x^2+y^2}$, $(x, y) \neq (0, 0)$.
Pak neexistuje $\lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} f(x, y)$.
- (2) Je-li $f(x, y) = \frac{xy}{\sqrt{x^2+y^2}}$, $(x, y) \neq (0, 0)$, pak $\lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} f(x, y) = 0$.
- (3) Je-li $f(x, y) = 1$ pro $y = x^2$ a $f(x, y) = 0$ jinak, pak $\lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} f(x, y)$ neexistuje, přestože je limita funkce v počátku rovna nule "po všech přímkách".

Věta 3.7 (Heine). *Nechť funkce f je definována na nějakém prstencovém okolí bodu $a \in \mathbb{R}^m$ (s hodnotami v \mathbb{R}^k) a nechť $b \in \mathbb{R}^k$. Pak $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = b$ právě tehdy, když pro každou posloupnost $x_n \rightarrow a$ s vlastností $x_n \neq a \forall n$ platí $f(x_n) \rightarrow b$.*

Věta 3.8 (Bolzano-Cauchyho podmínka). *Nechť funkce f je definována na nějakém prstencovém okolí bodu $a \in \mathbb{R}^m$ (s hodnotami v \mathbb{R}^k). Pak limita $\lim_{x \rightarrow a} f(x)$ existuje v \mathbb{R}^k právě tehdy, když*

$$(\forall \varepsilon > 0)(\exists \delta > 0)(\forall x, y \in P_\delta(a) : \|f(x) - f(y)\| < \varepsilon).$$

Věta 3.9 (O limitě složené funkce I). *Nechť $f : A \subseteq \mathbb{R}^m \rightarrow B \subseteq \mathbb{R}^n$, $g : B \subseteq \mathbb{R}^n \rightarrow C \subseteq \mathbb{R}^k$, nechť $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = b$, $\lim_{y \rightarrow b} g(y) = c$ a nechť existuje $\delta > 0$ takové, že $f(x) \neq b$ pro $x \in P_\delta(a)$. Pak*

$$\lim_{x \rightarrow a} (g \circ f)(x) = c.$$

Věta 3.10 (O limitě složené funkce II). *Nechť $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = b$ a nechť funkce g je spojité v bodě b . Pak*

$$\lim_{x \rightarrow a} (g \circ f)(x) = g(b).$$

Důsledek: Složení dvou spojitéch zobrazení je spojité.